

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Adam Pruszyński

Protokolant: Aleksandry Stryjek, Katarzyna Czernecka, Paula Miszczuk, Mateusz Zakrzewski, Michał Surdyk, Martyna Kwiatulska, Justyna Brzozowicz – Bywald, Martyna Kwiatulska, Aneta Cegiełka, Katarzyna Michalak

w obecności oskarżyciela publicznego: prokuratorów P. Z., L. A., B. K., T. M., B. B., A. K. z Prokuratury Rejonowej w P. oraz oskarżyciela posiłkowego R. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 17 września 2018r., 4 grudnia 2018r., 7 lutego 2019r., 14 marca 2019r., 26 kwietnia 2019r., 24 czerwca 2019r., 1 lipca 2019r., 24 września 2019r., 17 października 2019r., 19 grudnia 2019r., 21 stycznia 2020r., 24 lutego 2020r., 20 maja 2020r., 9 lipca 2020r., 31 sierpnia 2020r., 14 października 2020r., 14 grudnia 2020r., 5 i 18 stycznia 2021r., 2 marca 2021r. i 16 kwietnia 2021r. w Warszawie

sprawy **D. R.**, syna R. i J. z domu R., urodzonego (...) w A.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lipca 2016r. na terenie Komendy Rejonowej Policji (...) przy ul. (...) w W., woj. (...), w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru umyślnie przekroczył swoje uprawnienia jako funkcjonariusz Policji w ten sposób, że w pomieszczeniu dla osób przeszukiwanych podczas czynności kontroli osobistej naruszył nietykalność cielesną R. S. w ten sposób, że uderzył ręką pokrzywdzonego w prawą, boczną okolicę części twarzowej głowy a następnie w trakcie przeprowadzanej czynności transportowania pokrzywdzonego ze wspomnianego wyżej pomieszczenia do kontroli osobistej do pomieszczenia dla osób zatrzymanych uderzył R. S. pięścią lewej ręki w lewą boczną część trzonu żuchwy pokrzywdzonego, co spowodowało u pokrzywdzonego R. S. obrażenia ciała w postaci: złamania trzonu żuchwy po stronie lewej pomiędzy kłębkiem a zębem przedtrzonowym oraz złamania kłykciowego żuchwy po stronie prawej skutkujące u wyżej wymienionego pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. działając w ten sposób ma szkodę interesu prywatnego R. S., jak i interesu publicznego **tj. o czyn z art. 231 § 1 KK w zw. z art. 217 § 1 KK w zb. z art. 157 § 1 KK w zw. z art. 11 § 3 KK w zw. z art. 12 KK**

orzeka:

ustala, że w ramach czynu opisanego w części wstępnej wyroku oskarżony dopuścił się czynów polegających na tym, że:

I. w dniu 18 lipca 2016r. na terenie Komendy Rejonowej Policji (...) przy ul. (...) w W. w pomieszczeniu do kontroli osobistej, jako funkcjonariusz Policji umyślnie przekroczył swoje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z dnia 3 czerwca 2013r.) w ten sposób, że bez uprzedzenia R. S. o możliwości użycia wobec niego środków przymusu bezpośredniego oraz faktycznych i prawnych podstaw do jego zastosowania, użył wobec niego środka przymusu w postaci siły fizycznej uderzając go ręką w prawą, boczną okolicę twarzy, czym naruszył nietykalność cielesną R. S. i działał na szkodę interesu prywatnego pokrzywdzonego i interesu publicznego, co kwalifikuje, jako występki wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 1 KK w zb. z art. 217 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK, za który na podstawie powołanych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 231 § 1 KK w zw. z art. 11 § 3 KK wymierza mu **karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;**

II. w dniu 18 lipca 2016r. na terenie Komendy Rejonowej Policji (...) przy ul. (...) w W., jako funkcjonariusz Policji umyślnie przekroczył swoje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z dnia 3 czerwca 2013 r.) w ten sposób, że w trakcie czynności transportowania R. S. wykonywanej wspólnie z innym funkcjonariuszem Policji z pomieszczenia do kontroli osobistej do pomieszczenia dla osób zatrzymanych w wyniku podjętej przez R. S. próby utrudnienia przeprowadzenia tej czynności, działając w celu przełamania oporu stawianego przez R. S. użył wobec niego środka przymusu bezpośredniego w postaci siły fizycznej z naruszeniem zasad wymaganych przy jego zastosowaniu przez przepisy Ustawy z dn. 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. z dnia 3 czerwca 2013 r.) tj. jego celowości, niezbędności i minimalizacji negatywnych skutków jego zastosowania w ten sposób, że ze znaczną siłą uderzył go pięścią w okolice trzonu żuchwy po stronie lewej powodując u pokrzywdzonego obrażenia ciała w postaci: złamania trzonu żuchwy po stronie lewej pomiędzy kłębkiem a zębem przedtrzonowym oraz złamania kłykciowego żuchwy po stronie prawej skutkujące naruszeniem czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 KK działając w ten sposób ma szkodę interesu prywatnego R. S. i interesu publicznego, co kwalifikuje, jako występki wyczerpujący dyspozycję art. 231 § 1 KK w zb. z art. 157 § 1 KK w zw. z art. 11 § 2 KK, za który to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, a na podstawie art. 157 § 1 KK w zw. z art. 11 § 3 KK wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

III. na mocy art. 85 § 1 i § 2 KK w zw. z art. 86 § 1 KK łączy orzeczone w punktach I-II (jeden – dwa) wyroku kary pozbawienia wolności i orzeka karę łączną **8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 KK i art. 70 § 1 KK wykonanie orzeczonej w punkcie III. (trzecim) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby **2 (dwóch) lat**;

V. na podstawie art. 41 § 1 KK w związku z czynem przypisanym oskarżonemu w punkcie II. (drugim) wyroku orzeka wobec oskarżonego **D. R.** środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu policjanta na okres **2 (dwóch) lat**;

VI. na podstawie art. 46 § 2 KK w związku z czynem przypisanym oskarżonemu w pkt I. (pierwszym) wyroku zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego R. S. nawiązkę w kwocie **500 PLN** (pięćset złotych);

VII. na podstawie art. 46 § 2 KK w związku z czynem przypisanym oskarżonemu w pkt II. wyroku zasądza od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego R. S. nawiązkę w kwocie **15.000 PLN** (piętnastu tysięcy złotych);

VIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 KK zobowiązuje oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonego;

IX. na mocy art. 626 § 1 KPK i art. 627 KPK oraz art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym **3704, 10 PLN** /trzy tysiące siedemset cztery złote dziesięć groszy/ tytułem wydatków oraz **180 PLN** /sto osiemdziesiąt złotych/ tytułem opłaty.